

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Alina Șerepera împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a
Familiei Cahul, intervenienți accesorii de partea pârâtului Agenția Teritorială de
Asistență Socială Sud și Vera Popa

(restabilirea în funcție, anularea ordinului de concediere și repararea prejudiciului
material și moral cauzat)

împotriva deciziei din 10 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

Dosarul nr. 2ra-426/26
NR. PIGD 2-24012380-01-2ra-12052026

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. A. Sârbu)
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (jud. E. Bancov, I. Gorlenco, A. Scripcenco)

8 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alina Șerepera, reprezentată de avocata Svetlana Cotea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 ianuarie 2024, Alina Șerepera a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, solicitând restabilirea în funcția de asistent social, anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 25 ianuarie 2023, în temeiul contractului individual de muncă, a fost angajată în funcția de asistent social în satul Taraclia de Salcie, raionul Cahul, pentru o perioadă determinată de un an. La 4 mai 2023, părțile au încheiat un acord prin care au modificat durata raporturilor de muncă, contractul individual de muncă fiind încheiat pe durată nedeterminată.

3. Ulterior, reclamanta a fost preavizată despre concediere în legătură cu lichidarea instituției, iar prin ordinul din 26 decembrie 2023 a fost concediată din funcția deținută, cu încetarea raporturilor de muncă începând cu 29 decembrie 2023.

4. A susținut că concedierea este ilegală, invocând că ordinul de concediere nu indică motivul încetării raporturilor de muncă. Totodată, a afirmat că instituția în cadrul căreia și-a desfășurat activitatea nu a fost lichidată în fapt, iar funcția de asistent social nu a fost desființată, în locul său fiind angajată o altă persoană, care continuă să exercite această funcție.

5. Prin concedierea pe care o consideră ilegală, neîntemeiată și abuzivă, i-a fost cauzat un prejudiciu material, determinat de imposibilitatea de a-și exercita activitatea în funcția deținută, precum și un prejudiciu moral, manifestat prin disconfortul și suferințele provocate de încetarea raporturilor de muncă.

6. Reclamanta a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția de asistent social, încasarea de la pârât a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 29 decembrie 2023 și până la data restabilirii în funcție, calculat în raport cu salariul mediu lunar de 5 800 de lei,

repararea prejudiciului moral în cuantum de 10 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

7. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 11 iulie 2024, Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

8. Ulterior, Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul a fost lichidată și radiată din Registrul de stat al unităților de drept.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 7 august 2024, acțiunea Alinei Șerepera a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 9 august 2024, avocatul Svetlana Cotea, în interesele Alinei Șerepera, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

11. La 9 decembrie 2024, Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud a depus referință la cererea de apel, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul din 10 februarie 2026, apelul declarat de avocatul Svetlana Cotea, în interesele Alinei Șerepera, a fost respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 7 august 2024.

13. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect circumstanțele relevante cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat corect normele de drept material și procesual, hotărârea fiind legală și întemeiată.

14. Instanța de apel a constatat că Alina Șerepera a fost concediată din funcția de asistent social, începând cu 29 decembrie 2023, prin ordinul nr. 459 din 26 decembrie 2023, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, ca urmare a lichidării Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul. Lichidarea angajatorului a intervenit în contextul reformei sistemului de asistență socială instituită prin Legea nr. 256/2023 și constituia un temei legal de încetare a contractului individual de muncă.

15. Colegiul a respins susținerea apelantei potrivit căreia, în realitate, Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul ar fi fost reorganizată în Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, reținând că Direcția a fost lichidată

fără succesor în drepturi, iar Agenția reprezintă o entitate juridică distinctă, cu alt fondator, statut juridic și cod fiscal. Prin urmare, preluarea unor atribuții similare nu echivalează cu o succesiune juridică sau cu transferul raporturilor individuale de muncă.

16. Instanța de apel a reținut că, deși la data depunerii acțiunii Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul avea capacitate procesuală de folosință, aceasta a fost ulterior radiată din Registrul de stat al unităților de drept. În lipsa unui succesor juridic și în condițiile în care reclamanta nu a solicitat substituirea pârâtului, procesul nu putea continua împotriva unei persoane juridice care și-a încetat existența, Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud având în cauză doar calitatea de intervenient accesoriu.

17. Instanța de apel a respins și criticile referitoare la atragerea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud în calitate de intervenient accesoriu prin încheiere protocolară, precum și cele privind depășirea termenului de examinare a litigiului prevăzut de art. 355 alin. (4) din Codul muncii, constatând că aceste aspecte nu au influențat soluționarea cauzei și nu constituie temeiuri pentru casarea unei hotărâri legale în fond.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 12 mai 2026, Alina Șerepera, reprezentată de avocata Svetlana Cotea, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 10 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 7 august 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

19. În motivarea recursului, recurenta a invocat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor și a circumstanțelor cauzei, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. În acest context, a susținut că instanțele au concluzionat eronat că Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul a fost lichidată fără succesor juridic, iar acțiunea ar fi fost îndreptată împotriva unui pârât lipsit de capacitate procesuală. Or, la data depunerii cererii de chemare în judecată, 30 ianuarie 2024, Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul exista atât juridic, cât și în fapt, aceasta fiind radiată din Registrul de stat la 7 iunie 2024, iar pierderea ulterioară a capacității procesuale a pârâtului nu putea justifica respingerea acțiunii.

20. În realitate, nu a avut loc lichidarea efectivă a angajatorului, ci transformarea structurii teritoriale de asistență socială în Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, în contextul reformei instituite prin Legea nr. 256/2023, iar cele două entități desfășoară activități similare în domeniul asistenței și protecției

sociale, astfel încât instanțele ar fi apreciat eronat lipsa unei continuități juridice și funcționale.

21. Recurenta a mai invocat că instanțele nu au verificat în mod corespunzător respectarea procedurii concedierii prevăzute de art. 88 și 89 din Codul muncii și nici legalitatea motivului concedierii în legătură cu pretinsa lichidare a unității. De asemenea, a criticat atragerea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud în calitate de intervenient accesoriu prin încheiere protocolară, susținând încălcarea art. 67 din Codul de procedură civilă.

22. Recurenta a criticat și concluzia instanței de apel privind imposibilitatea succesiunii procesuale, susținând că instanța trebuia să clarifice care entitate a preluat atribuțiile, drepturile și obligațiile fostei Direcții și, după caz, să soluționeze problema participării în proces a subiectului corespunzător.

23. De asemenea, a invocat depășirea termenului de examinare a litigiului individual de muncă prevăzut de art. 355 alin. (4) din Codul muncii, susținând că instanța de fond a examinat cauza cu întârziere semnificativă și că instanța de apel a respins acest argument printr-o motivare generală și insuficientă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

25. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

26. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

28. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, completul de judecată constată că Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 10 februarie 2026 (f.d.160), iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 10 martie 2026 (f.d.167). În aceste condiții, recursul declarat la 12 mai 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

30. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de substanțială.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Completul de judecată notează că motivele invocate în recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, reiterarea susținerilor formulate în apel și dezacordul recurenteii cu modul de apreciere a circumstanțelor cauzei. Or, instanța de apel a constatat justificat că concedierea Alinei Șerepera, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, a fost determinată de lichidarea Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, intervenită în contextul reformei sistemului de asistență socială instituită prin Legea nr. 256/2023.

36. Cu referire la argumentele privind caracterul arbitrar al deciziei recurate și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat susținerea potrivit căreia nu ar fi avut loc lichidarea angajatorului, ci transformarea acestuia în Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud. Instanța de apel a constatat însă că cele două entități sunt distincte din punct de vedere juridic, iar preluarea unor atribuții similare în domeniul asistenței sociale nu demonstrează existența unei succesiuni juridice și nici transferul raporturilor individuale de muncă.

37. Nici argumentul recurenteii privind capacitatea procesuală a pârâtului și necesitatea substituirii acestuia nu relevă existența unei erori de drept care să justifice intervenția instanței de recurs. Instanța de apel a reținut că, deși Direcția exista la data depunerii acțiunii, aceasta a fost ulterior radiată din Registrul de stat, iar în lipsa transmiterii drepturilor și obligațiilor litigioase către Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, nu erau întrunite condițiile succesiunii procesuale.

38. Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat argumentele relevante ale apelantei, inclusiv cele privind legalitatea și procedura concedierii, lichidarea angajatorului, pretinsa succesiune juridică și procesuală, precum și depășirea termenului de examinare a litigiului individual de muncă. Raționamentele expuse în decizia contestată sunt clare și coerente, iar criticile formulate în recurs nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei sau o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

39. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că recursul nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiat.

40. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alina Șerepera, reprezentată de avocata Svetlana Cotea.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat